

Тукъ всѣкъ види чи приписаное старо вѣроятно сповѣданіе *Славянамъ* едно и исто съ главни тѣ начяла *Друидизма*.

А Византийци тѣ, и други стари списатели, пишѫть именно за Българы тѣ, чи тии имали за вѣръж ушъ *Шаманизма*, ить тѣхни тѣ жърици и попове, кои сѫ звали *Шамани* (Самани, Самоци, Самнити?) были страшни чародѣйци и умагатели. Тии, какъто и друїдски тѣ, съдружвали войнства та въ битки тѣ, усърчвали войници тѣ, и умайвали ушъ съ чародѣйства та си противници тѣ си до толкова, штото имъ ся вдървѣвали рѫцѣ тѣ и послѣ гъкли немилно!

На такавъжъ причинѣ отдавожь византийски тѣ писатели, историци, славнали побѣдѫ българскѫ, надъ нѣколко си *ромео-гръцкы* пълчища (легеоны), кои сѫ погинѫли всейстрѣбително въ едно сражение при рѣкѣ тѣ Зуртж, въ Тракиј, коѧ днѣсь не ся знай дѣ е.—

Нека сега дойдиме на прѣдмѣта си т. е. на сравнение то *Друидизма* съ нашъ тѣ живы български остатки.

Рѣчъ та *derw*, (коѫ учени тѣ академици тълкувожь *chêne*=дѣбъ), е наша чиста българска рѣчъ: дѣрв, дѣрво. Отъ неиже же произвождѫть *dervydd*, кое е наше *dervivid*, и послѣ искарвожь *Druide*. Грыцкала же рѣчъ *Друїда* или *Друїдъ* (отъ коѫ ся види е станжло днѣшно то францушко *Druides*), ся производи отъ *дрѣс* (*chêne*), коѧ кату ся напиши съ F *дроF-с*, става се пакъ нашата *дроF-с*, дѣрв, дѣрво.

Знайно е чи грыцко то *о* ся пройзносило кату *у* и *в* и безъ обшире-
но то разгасненіе на изгубенѣ тѣ дигамѣ, за коѫ толкова хортувахме.

Druide, *дѣрвид*, казвожь значило *hommes des chênes*, чѣловѣци дѣбовци,
т. е. живѣюшти въ дѣбовы, въ дѣбравы и проч., нѣ ные сме въ мнѣніе чи
рѣчъ *drew* не е значила изключително само *chêne*=дѣбъ, какъ то искажть да
иже тълкувожь учени тѣ, ами въ общѣ всѣко дѣрво.

Може бы, нѣ невѣроятно, изъ начяла рѣчъ та *derw*, да е значила само
chêne, дѣбъ, нѣ отъ послѣ достигла и станжла общта да ся зѣма за сѣко
дѣрво, какъ то отъ дѣбъ е станжло дѣбрава на български, и значи въ общѣ
гѣста *гура* отъ разны дѣрвета, а нѣ само отъ дѣбове, какъ то е трѣбало,
спорядъ пройзведение то си да ся зѣма. Така и лѣсъ или лѣсните ся зѣма
въ общѣ, а нѣ само за лѣштакъ, лѣшникова *гура*.

На тъя основаныя, а и само то общто употребленіе на рѣчъ тѣ *дѣрв*,
дѣрво, за всѣко дѣрво, ные мыслиме чи *дѣрвиди*, *друїди* сѫ были истинѣ о-
нныя кои сѫ живѣли въ общѣ въ горы, дѣбравы и лѣсните, и испльнѣвали
сѫ богослужение то си не само подъ дѣбовы дѣрвета, нѣ и подъ гѣбровы (гѣ-
бъри, отъ дѣ и имѧ то гѣбри, гѣбри, втѣсту изкрыено то отъ гръцы тѣ
Кипри) гѣловы, и други, какъ то ся доказва то отъ днѣшни тѣ остатки,